

der foreslaaet 700 Kr. om Aaret for hver. Men saa mente den høitærede Minister, det var for Meget, saa blev det nedsat til 500 Kr., og saa gik man paa Afkord til 600 Kr., men det tyder ikke paa, at Alt er saa vel overveiet. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds mente, at Hovedsagen var, at man fik en Mand, som var skikket til at bestyre en saadan Anstalt, saa vilde dette jo være det Samme som ellers at sige til os, at vi skulde overlade alt til Ministeriet, altsaa at vi skulde pakke sammen og overlade til Ministeriet at styre hele Landet. Jeg søger mig ikke tillagt af § 2, jeg har ikke faaet saadanne Oplysninger, og jeg tror heller ikke, Andre have faaet saadanne Oplysninger, at vi kunne være saa aldeles trygge for, at Lovforslaget kun kan gjøre Gavn, og at der ikke tabes Noget derved. Jeg er overbevist om, at der vil tabes derved for Fremtiden, at herved slaas en Ordning fast, som vi ikke ere tjente med, idet at Alt skal samles her ved Kjøbenhavn.

Jørgensen: Min væsentlige Grund til at stemme for dette Forslag er netop den, at jeg i Modsetning til den sidste ærede Taler synes, at der er Intet at tabe, men kun Noget at vinde ved at vedtage dette Forslag her. Baade det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og flere med mig, som for nogle Aar siden have siddet i vedkommende Udvalg, forlangte dengang, at der af Regjeringen skulde gjøres Noget med Hensyn til denne Sag; men man lagde dengang ikke ubeløstende Vægt paa det Økonomiske, saaledes som nu er Tilfældet. Det er netop Fortrinnet ved Forslaget, at der her gjøres et Forsøg, om hvilket der er gode Grunde til at tro, at det vil lykkes, og hvorved tillige al den Garanti gives, som der kan gives for, at det kan ske paa en billig Maade og tilmed saaledes, at Staten jo kan komme i Besiddelse af denne Anstalt, hvilken Dag den vil. Hvis det var saa, som det ærede Medlem sagde, at hermed var det slaet fast, at disse Asyls skulde koncentreres i eller ved Kjøbenhavn, vilde jeg have mine Betæneligheder. Jeg er nemlig ingen Ven af, at man i den Retning skulde oprette overmaade store og koncentrerede Asyls. Jeg er tilbøielig til at tro, at 60 vil være et tilstrækkeligt Antal, og at vi ogsaa kunne gjøre Asyls mindre og gjøre Lokalerne større. Men fordi man begynder med et saadant Asyl, som slutter sig til andre under en erfaren Mands Ledelse, følger jo ikke deraf, at man ikke kan komme til flere lokale Anstalter. Det ærede Medlem læser, at Asyls skal udvides til 100, og jeg læser deri et forsigtigt Forbehold af Ministeren om, at Asyls kan udvides til 100; jeg ønsker ikke engang, at en saadan Udvidelse skulde finde Sted, og jeg tror, at man ved nærmere Prøvelse vil meget snart komme til at holde paa et mindre Tal. Jeg tror ikke, der er Fare

for, at der ikke skulde være Befolkning nok til andre Asyls end dette. Efter at vi nu have talt om Sagen i flere Aar og viist theoretisk Interesse i Folkethinget, vilde det være mindre skjærsonet, om man nu ikke tog det, man kan faae, under fornøden Garanti og saaledes, at Staten kan overtage Anstalten, hvilken Dag den vil. Der er ikke Tale om nogen egentlig Statsanstalt eller Statsdrift; men den skal drives under en paalidelig Mand med passende Tilskud dels fra Staten og dels fra Kommunerne, saaledes som nu finder Sted. Jeg ser ikke Andet, end at man maa sige: Dette Tilbud er gjort under fornøden Garanti og saaledes, at Folkethinget kan være glad derved. Jeg har ingen Betænelighed ved at gaa ind derpaa. Hvis, som det ærede Medlem sagde, der ved dette Lovforslag paa engang var slaet fast, hvorledes ubelbredelige Ødioter fra hele Landet skulde anbringes, og hvis dette var en Ordning, som man ikke kunde komme bort fra, saa vilde jeg have mine Betæneligheder. Men netop fordi jeg ser, at der ved et Forslag som dette Intet kan tabes, vil jeg tage imod Lovforslaget, saaledes som det er. At henvise det til et Udvalg antager jeg blot for en anden Form for Forkastelse; det er det Samme som at negte Loven.

N. Nielsen: Den ærede sidste Taler sagde, at han vilde have Betæneligheder ved Lovforslaget, hvis nu derved Noget blev slaet endelig fast. Jeg ser ikke rettere, saaledes som jeg gjorde opmærksom paa før, end at, naar denne Anstalt kan udvides til at optage 100, og Ministeren siger, der er ikke flere, der da ikke er Erang til flere Anstalter, medmindre vi ville forudsætte, at vi vilde faae flere Landsvage end nu. Det ærede Medlem sagde, at man burde tage, hvad man kunde faae. Ja, jeg tager ogsaa, hvad jeg kan faae, naar jeg tror, det er godt. Jeg kan ikke se, hvad vi egentlig kunne faae; det er der Ingen, der veed, ikke engang den høitærede Minister veed det selv. Med Hensyn til at udskyde det i en ubestemmelig Fremtid, da er jeg enig med dem, der ønske, at denne Sag fremmes; men jeg tror ikke, at den bliver udskudt i en ubestemmelig Fremtid, fordi den nu bliver henlagt. Jeg tvivler paa, at den vil gaa igjennem nu. Jeg tror netop, det vilde fremme Sagen, at den kom i Udvalg, og at der igjennem dette i Sommerens Løb kunde foreligge nærmere Oplysninger. Saa kunde jo Sagen komme for igjen til næste Samling, og Lovforslaget komme ud som Lov inden et Aar.

Summeluhr: Jeg vil meget fraraade at vedtage et Udvalg; thi det vilde efter min Mening være det Samme som at gjøre Forberedelse til at begrave Forslaget, og det vilde jeg meget beklage.